వెంకటేశ్వర మహాత్యం

\- మందాడి

“ఛాక్... ఛామ్ చ్చో చ్చో” అని [illegible] పశువులు కాసే కుర్రాడు కేకలు పెట్టుకుంటూ పరుగెత్తుకొస్తున్నా, జనం చోలని వొక చెవితోటి [illegible] చెవితోంచి వది లేస్తున్నట్టుగా లాగా, తాపీగా [illegible] యూనివర్శిటీలోకి వెళ్ళిపోయి పేడవేసేసింది గోవుమాలక్ష్మి.

అక్కడేవున్న యూనివర్శిటీ వాచ్‌మాన్, ఇంకో ఇద్దరు వర్కర్లు [illegible] గోవుమాలక్ష్మినీ, దాన్ని కాస్తున్న కుర్రాణ్ణి జమిలిగా పట్టేసుకున్నారు.

“ఇక్కడ ఆవులు పేడవెయ్యకూడదని తెలీదా” అన్నాడు వాచ్‌మాన్ కుర్రాడివైపు తిరిగి [illegible].

“పేడ కాకుండా ఇంకేమివెయ్యాలండీ” అమాయకంగా అడిగాడు కుర్రాడు.

“నోర్మూయి” వాచ్‌మాన్ కోపం [illegible]కంపించింది. “వీడినీ వీడి ఆవునీ రిజిస్ట్రారు దగ్గరికి తీసుకు పోదాం పదండిరా” అన్నాడు.

[illegible] నెమ్మదిగా నడవ [illegible].

“[illegible]గారో” అని కేక పెట్టేడు వాచ్‌మాన్.

పక్కనే ప్రక్కనే ఉన్న చెట్టు [illegible] వో వ్యక్తి కిందికి [illegible].. ఎదురుగా ఉన్న రూం లోంచి [illegible], ఊడిపోతున్న గోచీ [illegible] విప్పి అవతలపారేసి [illegible] పరుగెత్తుకొచ్చేడు.

“తమరిద్దరూ రిజిస్ట్రారుగారవ రండీ?” అమాయకంగా అడిగేడు వాచ్‌మాన్.

“నేనే రిజిస్ట్రార్ని. నన్నుసి.ఎం. ఆర్. అనా చీఫ్ మినిస్టరుగారి రిజిస్ట్రారు అంటారు” అన్నాడు మొదట వ్యక్తి [illegible]గా కండువా సర్దుకుంటూ.

“కాదు. నేనే రిజిస్ట్రార్ని. నన్ను జి.ఆర్. అనా గవర్నరుగారి రిజిస్ట్రారు అందురు” అన్నాడు రెండో వ్యక్తి ఊడిపోయిన గోచీ గట్టిగా కట్టుకుంటూ.

“నువ్వేం రిజిస్ట్రారు? నా వెనక ఆరుకోట్ల ఆంధ్రులు ఎన్నుకున్న అన్న వున్నాడు” అన్నాడు కోపంగా సి.ఎం.ఆర్.

“వోస్...నా వెనక అరవైకోట్ల మంది ఎన్నుకున్న అమ్మ వుంది ఆ మాటకొస్తే” అన్నాడు జి.ఆర్. చంక లెగరేస్తూ.

వాచ్‌మాన్‌కి పిచ్చెక్కిపోయింది. “ఆపండి” అని కేక పెట్టి “ఇదేమీ నాకు తెలీదు. వీ డి ఆ వు మన కేంపస్‌లో పేడేసింది. అందుకు వీడి ఆవుకి శిక్షెయ్యాలి. మీలో ఎవరు రిజిస్ట్రారు అయితే వారు ముందీ సంగతి తేల్చండి” అసహనంగా అన్నాడు.

జి.ఆర్, సి.ఎం.ఆర్. ఇద్దరూ కాసేపు ఆలోచించేరు.

ముందు జి.ఆర్.అన్నాడు“గోమాతకి శిక్షెయ్యడం పాపం. అంచేత ఈ ఆవు వెనక భాగం శుభ్రంగా నీళ్ళతో కడిగేసి, క్షమించి పంపించేద్దాం” అన్నాడు ఆవు [illegible] నిమురుతూ.

“నీ బోటివాళ్ళు ప్రొఫెసర్లుగా, రిజిస్ట్రార్లుగా ఉండబట్టి జనం మన యూ ని వ ర్శి టీ మీద వుమ్మేస్తున్నారు.” అని తిట్టి “గోమాతని వొదలేద్దాం. అయితే అది వేసిన పేడ మాత్రం మనమే ఉంచుకుని పిడకలు చేయించి ట్రెజరీలో జమ వేద్దాం” అన్నాడు సి.ఎం.ఆర్.

“నువ్వు చెప్పింది చైడం కుదరదు” ఖచ్చితంగా చెప్పాడు జి. ఆర్, సి.ఎం.ఆర్. వైపు కొరకొరా చూస్తూ.

“అసలు నువ్వెవడివోయ్ ఆ మాట అనడానికి?”

జి.ఆర్, సి.ఎం.ఆర్. ఇద్దరూ వొకళ్ళమీద వొకళ్ళుపడి బాక్సింగు చెయ్యసాగారు. ఆ విషయం మరుక్షణమే యూనివర్శిటీ అంతా పాకిపోయింది. కొద్ది క్షణాలలో రాష్ట్రం అంతటా కూడా పాకిపోయింది.

గవర్నరు, చీఫ్ మినిష్టరు, వైస్ ఛాన్సలర్, సిండికేట్ మెంబర్లు

అంతా హుటాహుటిన వచ్చి ఆవు చుట్టూ చేరి కర్రసాములు చెయ్యసాగేరు. ఆవు కూడా దగ్గరకొచ్చిన వాడినల్లా వెనక రెండుకాళ్ళు ఎత్తి మరీ తన్నుతూ యధాశక్తి ఫైటింగు చెయ్యసాగింది.

క్లాసులు, పరీక్షలు అన్నీ ఆగిపోయాయి. స్టూడెంటు లీడర్‌లూ, లెక్చరర్‌లూ, తలిమ్మా స్టాఫూ అంతా రెండు పక్షాలుగా చీలిపోయి బట్టలు విప్పేసి అండర్‌వేర్లతో కిందపడి కుస్తీలు పట్టసాగేరు. పనిలో పనిగా కాంగ్రెసువారూ, తెలుగు దేశంవారూ కేంపస్‌లోనే బలాబలాలు తేల్చుకోసాగారు.

ఆరోజుకి హాస్టలు మూసేసారు. ఈ పొలిటిక్సు వగైరా తెలీని, జేబులో చిల్లరడబ్బులు లేని కొంతమంది స్టూడెంట్లకి మధ్యాహ్నమయేసరికి కడుపులో కాలింది. ఇంకేం చెయ్యడానికీ లేక గుమ్మడి కాయ బుర్రల్తో తాంబూరాలు చేసి భుజానికి తగిలించుకునే యూనివర్శిటీలో జరుగుతున్న వ్యవహారమంతా బుర్ర కథకింద చెప్పుకుంటూ తిరుపతి వీధుల్లో అడుక్కుతినడం మొదలెట్టారు.

ఇక కేంపస్‌లో–

కిందపడి కొట్టుకుంటున్న జి. ఆర్, సి.ఎం.ఆర్.ల మీద ఏదో వెచ్చగా తడితడిగా పడింది. తీరా చూస్తే ఆవుగారు చిరునవ్వు చిందిస్తూ మూత్రవిసర్జన చేస్తున్నారు తోక వయ్యారంగా పైకిలేపి.

అంతా ఒక్క క్షణం స్టన్ అయి నుంచున్నారు.

మరుక్షణం వో సిండికేట్ మెంబరు కేక పెట్టేడు ఆనందాతిరేకంతో, “ఇకనేం, సమస్య సాల్వయిపోయింది.”

ఎలా? అన్నట్లు అతనివైపు చూసేరంతా.

“పేడ వేసినందుకు చీఫ్ మినిస్టరుగారి రిజిస్ట్రారు గారున్నూ, మూత్రం పోసినందుకు గవర్నరు గారి రిజిస్ట్రారు గారున్నూ, ఈ ఆవుని విడివిడిగా శిక్షిస్తారు. సరిపోలా?”

తాత్కాలికంగా యుద్ధ విరమణ జరిగింది.

ఆవుని తోలుకుపోతూ, వాచ్‌మాన్‌తో అన్నాడు పశువులుకాసే కుర్రాడు నెమ్మదిగా “నా ఆవు వేసిన పేడకంటే మీ పెద్దాళ్ళు జల్లుకుంటున్న బురదే ఎక్కువుందే ఈ యూనివర్శిటీలో.”

“నిజమేకదా?” అంది వాచ్‌మాన్ అంతరాత్మ, అతను పైకి వప్పుకోలేకపోయినా! *